

Eu nu privesc în urmă, niciodată...

Ioan Grigoraș

Mă lasă toamnei, frunzelor răzlețe,
Ciulinilor pribegi de pe câmpie...
Așa cum sunt, nu pot decât noblețe
Să-ți dărui, când îți scriu o poezie.

De-i neagră marea nu pot s-o fac verde -
Orice cuvânt îmi sună ca metalul -
Iar dacă te visez nu ai ce pierde;
Prin mine, nu prin tine, trece valul.

Și dacă-n vis eu mi te culc pe umăr,
Dacă-ți adulmec în neștire sânul,
Dacă-n săruturi degetele-ți număr...
Al meu și nu al tău, să fie chinul.

Să cadă stele! Să danseze goală
Noaptea-n perdeaua albă fluturândă,
Că nu mai știu dacă ce simt e boală
Sau e iubirea alergând flămândă.

Din volumul Ceremonia Iubirii -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2013